

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 7P/47/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813202006
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marta Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7813202006.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou Mgr. Martou Hrenčukovou, vo veci maloletého W. R. nar. XX.XX. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave, dieťaťa rodičov W. P. nar. XX.XX. XXXX, nezamestnanej, bytom G.Ň. W. XX a Š. R. nar. XX.XX. XXXX, SZČO, bytom O. - X. XX, na návrh matky, o zmenu priezviska maloletému takto

rozhodol:

Okresný súd v Rožňave dáva súhlas matke W. P. nar. XX.XX. XXXX k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletého W. R. nar. XX.XX. XXXX na priezvisko P. Ö. I. R. F. Á. W..

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka svojím návrhom žiadala, aby súd nahradil súhlas otca k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletého. Svoj návrh odôvodnila tým, že s otcom maloletého sa na zmene priezviska maloletého syna nedohodli, lebo otec so zmenou priezviska nesúhlasí. Dieťa pochádza z ich mimomanželského vzťahu a rozsudkom tunajšieho súdu bol zverený do jej osobnej starostlivosti. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého, ale od februára 2012 si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému neplní. Nedoplatok na výživnom už činí 1.400,- Eur. Dala podnet aj na jeho trestné stíhanie pre neplnenie povinnej výživy. Otec o maloletého neprejavuje záujem napriek tomu, že ona mu viackrát volala telefonicky a žiadala ho, aby si ho zobral aspoň na víkend. Otec maloletého uviedol, že ho nezoberie, lebo jeho matka s tým nesúhlasí. Celá rodina otca o maloletého neprejavuje záujem. Keď syn v septembri 2012 nastupoval do základnej školy taktiež volala otcovi a prosila ho, aby prišiel. Maloletý syn sa veľmi potešil, že vtedy otec za ním prišiel, boli spolu celý deň, ale od tej doby zase o neho neprejavuje záujem, iba 19.03. 2013, kedy syn mal narodeniny mu zavolať, ale večer o 20.00 hod. a preto maloletý odmietol ísť k telefónu. V poslednej dobe maloletý svojho otca už ani nespomína. Keď otca vyzvala, aby na výživu maloletého prispieval otec povedal, že on nepracuje a dieťa bolo zverené jej, nech sa o neho stará. Ona však má vedomosti o tom, že otec pracoval v Českej republike a v Nemecku. Dieťa vychováva sama, preto chce, aby v budúcnosti mal priezvisko po nej. Porozprávala sa o tom aj so synom, ktorý taktiež chce mať jej priezvisko. S maloletým býva v domácnosti svojej matky, ktorá jej s jeho starostlivosťou pomáha. S maloletým nie sú výchovné problémy, učí sa veľmi dobre, chodí aj na krúžky a je zdravý. Trpí však na alergiu, minulý rok mal astmatický záchvat a bol hospitalizovaný. Otec ho ani v nemocnici nenavštívil napriek tomu, že ona mu to telefonicky oznámila. Keď otca telefonicky vyzývala, aby dal súhlas k zmene priezviska maloletého otec uviedol, že s tým nesúhlasí, lebo je to aj jeho syn, nevzdá sa ho a keď ona má záujem, aby mal jej priezvisko, má mať dieťa s iným mužom. Matka k výpovedi otca uviedla, že je síce pravdou, že vo februári 2012 bývali spolu, ale otec maloletého ju zbil a odsťahoval sa k svojej matke. Od tej doby jej žiadne peniaze nedával a syna kontaktoval iba telefonicky. V mesiaci január 2013 jej poslal 60,- Eur a zaplatil stravné pre maloletého v škole v septembri 2012. Celá rodina otca nechce, aby tam maloletý chodil na návštevy. Syn u nich bol naposledy pred dvoma rokmi.

Aj na pojednávaní dňa 06.06. 2013 matka trvala na svojom návrhu a vo svojej výpovedi uviedla, že otec nedoplatok na výživnom začal splácať po 50,- Eur mesačne, ale inou formou sa na potrebách maloletého nepodieľa. Pred dvoma týždňami mu umožnila styk s maloletým cez víkend, vrátil ho však chorého a potom syn bol dva týždne vypísaný. V prípade, že v budúcnosti bude mať otec záujem o styky s maloletým, ona mu v tom nebude brániť. Matka poukázala aj na to, že otec na výživu maloletého opätovne neprispieva.

Otec s návrhom matky nesúhlasil a vo svojej výpovedi uviedol, že výpoveď matky sa nezakladá na pravde, pravdou je len to, že v septembri mu zavolała, aby prišiel za synom do školy. Výživné na maloletého odovzdával do rúk matky. V septembri 2012 zaplatil synovi stravné v škole v sume 40,- Eur. Je pravdou, že sa viedlo voči nemu trestné stíhanie pre neplnenie povinnej výživy a trestným rozkazom bol odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody. Výživné na maloletého 21.01. 2013 uhradil v sume 60,- Eur a poslal výživné aj 18.04. 2013 v sume 50,- Eur. Naposledy sa so synom stretol v novembri 2012. Matka ho vyhodila z bytu a preto sa od tej doby s ním nestretol. Návrh na úpravu stykov s maloletým synom nepodal, lebo matka ho stále udáva na políciu. Maloletý v mieste jeho bydliska nebol, lebo matka mu to zakazuje. V O. býva u svojich rodičov, ale nie je pravdou, že jeho matka nechce, aby syn tam chodil. Ako SZČO má vykonávať zámočnícke práce. Prácu však nemá a preto nemá ani príjem. V Nemecku nikdy nepracoval a v Českej republike robil iba tri dni. Kamarát mu sľuboval prácu a preto nepožiadal o zrušenie živnostenského oprávnenia. V budúcnosti však chce odovzdať živnosť, lebo sa mu naskytla práca vodiča kamióna. Ďalšie maloleté deti už nemá. Ich vzájomný vzťah s maloletým nie je vytvorený, lebo matka mu to neumožňuje.

Zo spisu tunajšieho súdu 7P/37/2010 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 18.02. 2010 súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého po 50,- Eur mesačne od 01.01. 2010. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 25.02. 2010.

Rozsudkom tunajšieho súdu 7P/25/2011 - 24 zo dňa 08.02. 2011 súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého po 100,- Eur mesačne od 01.12. 2010. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 28.02. 2011.

Zo spisu tunajšieho súdu 1T/134/2012 súd zistil, že trestným rozkazom zo dňa 23.08. 2012 bol otec maloletého uznaný za vinného a odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b / Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov na tom skutkovom základe, že dňa 08.02. 2012 sa vyhrážal zabitím svojej družke W. P. a následne ju aj fyzicky napadol a vyhrážal sa jej, že ju zabije, pričom jej spôsobil aj zranenia, ktoré si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou do 25.02. 2012 v trvaní 17 dní a u poškodenej W. P. svojím konaním vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 14.11. 2012.

Trestným rozkazom tunajšieho súdu 3T/22/2013 - 41 zo dňa 26.02. 2013 bol otec maloletého uznaný za vinného a odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov a s povinnosťou spočívajúcou v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Otec sa prečinu zanedbania povinnej výživy dopustil tak, že od mesiaca február 2012 až do rozhodnutia súdu okrem sumy 100,- Eur úmyselne ničím neprispel na výživu maloletého W., hoci rozsudkom tunajšieho súdu bol zaviazaný prispievať na jeho výživu po 100,- Eur mesačne. Za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom na maloletého v sume 1.200,- Eur. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 13.03. 2013.

Zo správy od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave súd zistil, že osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka. Matka pracovala ako opatrovatelka v Rakúsku a od augusta 2012 je nezamestnaná. Pracovný pomer ukončila v záujme maloletého, ktorý v tomto školskom roku si začal plniť povinnú školskú dochádzku. Matka so synom býva v dvojizbovom byte, kde býva aj jej matka. Byt je udržiavaný na veľmi dobrej úrovni a zodpovedá potrebám rodiny. Maloletý je žiakom 1. ročníka základnej školy a dosahuje výborné výchovno - vzdelávacie výsledky. Navštevuje školský klub, stravuje sa v školskej jedálni a už druhý rok navštevuje krúžok Taek - Wondo. Matka uviedla, že po rozhodnutí

súdu si otec vyživovaciu povinnosť voči maloletému plnil. Neskôr prestal prispievať na výživu maloletého, preto výživné vymáhala v trestnom konaní a otec dlh vyrovnal. V súčasnej dobe si otec svoju vyživovaciu povinnosť opätovne neplní od februára 2012. Ona ho telefonicky vyzývala, aby dlh na výživnom vyrovnal. Minulý rok maloletému nekúpil ani darčeky a neprejavuje o neho záujem. Bol za ním iba raz v škole. Matka všetky potreby maloletého zabezpečuje sama a vytvára pre syna priaznivé výchovné prostredie. Otec sa na výchove maloletého nepodieľa a o maloletého neprejavuje záujem. Matka je pre maloletého oporou a maloletý je na ňu emocionálne naviazaný. Matke sa dávky v hmotnej núdzi vyplácajú v sume 76,30 Eur mesačne.

Podľa správy od Mestského úradu Rožňava, matka je slobodná, býva na uvedenej adrese a stará sa o maloletého syna W. R..

Podľa správy od Mestského úradu Tornaľa, otec maloletého sa v meste nezdržiava, podľa evidencie obyvateľov mesta sa odsťahoval ešte v roku 1986 do R. L..

Zo správy od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Revúcej súd zistil, že otec bol evidovaný ako nezamestnaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave od 16.02. 2004 do 25.05. 2004 a od 01.03. 2002 do 31.07. 2003. Vtedy mal trvalý pobyt v Meste G.. Na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca nie je a ani nebol evidovaný ako nezamestnaný. Šetrenie v rodine otca sa uskutočnilo 03.05. 2013, ale v čase šetrenia sa nenachádzal doma a na predvolanie sa nedostavil. Ani na opakované predvolania Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca nereagoval a na uvedený úrad sa nedostavil.

Podľa správy od Základnej školy Ul. pionierov Rožňava, maloletý je žiakom 1. ročníka a dosahuje výborné vyučovacie výsledky. Jeho správanie je v súlade so školským poriadkom. Na vyučovanie je vždy pripravený. Školské pomôcky si nosí a jeho domáca príprava je na dobrej úrovni. Matka sa zaujíma o výchovno - vzdelávacie výsledky syna a zúčastňuje sa triednych zasadnutí rodičovského združenia a maloletý má všetky poplatky súvisiace s návštevou školy riadne vyplatené.

Po takto vykonanom dokazovaní kolízny opatrovník maloletého navrhol návrhu matky vyhovieť, lebo je to v samotnom záujme maloletého.

V zmysle ustanovenia § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

V zmysle ustanovenia § 40 ods. 1,2,3 Zákona o rodine, deti majú spoločné priezvisko rodičov, alebo priezvisko jedného z nich určené vyhlásením pri uzavretí manželstva. Ak priezvisko maloletého dieťaťa nebolo určené podľa ods. 1 a rodičia majú rôzne priezviská, dohodnú sa o priezvisku dieťaťa a oznámia to matričnému úradu najneskôr do 3 dní od narodenia maloletého dieťaťa. Ak sa rodičia nedohodnú o mene alebo priezvisku maloletého dieťaťa a ak žiadny z rodičov nie je známy, určí meno alebo priezvisko súd.

Zmena priezviska maloletého dieťaťa znamená značný zásah nielen do práv rodičov, ale i do práv detí. Keď sa rodičia na zmene priezviska dieťaťa nedohodnú, môže súd dať súhlas jednému z nich k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletého dieťaťa len vtedy, keď sú pre takéto opatrenie závažné dôvody, napr. vtedy, keď rodič, ktorý so zmenou priezviska maloletého dieťaťa nesúhlasí, neplní si svoje povinnosti voči dieťaťu, nejaví o dieťa záujem a stratil k nemu zrejmy citový vzťah, alebo keď z iného závažného dôvodu nie je v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby u neho bol udržiavaný a prehlbovaný pocit spolupatričnosti s týmto rodičom.

V danom prípade je preukázané, že maloletý pochádza z mimomanželského vzťahu rodičov. Rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti a už právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu vo februári 2010 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný k vyživovacej povinnosti voči maloletému. Od tej doby otec si riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť a o maloletého prejavuje iba sporadický záujem najmä vtedy, keď ho k tomu samotná matka dieťaťa vyzýva. Je pritom preukázané aj to, že otec matke dieťa sa vyhrážal a fyzicky jej ublížil, preto bol trestným rozkazom tunajšieho súdu

v auguste 2012 uznaný vinným a odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví a prečin nebezpečného vyhrážania k podmienenému trestu odňatia slobody. Napriek tomu, že je v skúšobnej dobe za uvedenú trestnú činnosť, opätovne si neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému a preto trestným rozkazom tunajšieho súdu vo februári 2013 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy k ďalšiemu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou a s povinnosťou zaplatiť nedoplatok na výživnom. Tohto prečinu zanedbania povinnej výživy sa dopustil tým, že od februára 2012 až do februára 2013 si neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletému a vznikol mu nedoplatok na výživnom v sume 1.200,- Eur. Po právoplatnosti uvedeného trestného rozkazu začal tento nedoplatok na výživnom splácať po 50,- Eur mesačne, ale svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému si neplní, keď bežné výživné na dieťa neuhrádza. Otec pritom nemá skutočný záujem o dieťa ani v súčasnej dobe napriek tomu, že so zmenou priezviska maloletého nesúhlasí. Na rozdiel od otca matka starostlivosť o dieťa zabezpečuje na veľmi dobrej úrovni a hradí aj všetky jeho potreby. O tom svedčí nielen samotná výpoveď matky, ale aj celé prevedené dokazovanie. Vzájomný vzťah medzi otcom a dieťaťom nie je vytvorený, vzhľadom k tomu, že otec nemá skutočný záujem o maloletého. Za daného stavu preto podľa názoru súdu samotný záujem maloletého si vyžaduje, aby došlo u neho k zmene priezviska, teda aby poniesol priezvisko po svojej matke, ktorá sa o neho stará a zabezpečuje jeho potreby. Súd preto jej návrhu vyhovel a nahradil súhlas otca k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletého z priezviska R. na priezvisko P..

Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 146 ods. 1 písm. a/ O s p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 250a /,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia / § 251 ods. 1 O.s.p. /